

uden bl. a. Norge kunne stemme for alle de operative paragraffer i resolutionen, så bl. a. Danmark, Sverige, Island, Finland, Holland og Canada sig ikke i stand til at stemme for nævnte paragraf 4 under hensyn til det uheldige i, at der herved lægges hovedvægt på reparering.

Ved afstemningen om resolutionen som helhed stemte man fra dansk side for denne, der vedtoges med 71 stemmer for, ingen imod, medens ét land, Israel, afholdt sig fra at stemme.

Ved spørgsmålets behandling i plenarforsamlingen den 9. december 1959 stemte 80 lande for resolutionen. Ingen stemte imod, medens alene Israel afholdt sig fra at stemme.

15. Generalsekretærens foreløbige beretning om den anden internationale FN-konference om atomenergiens fredelige udnyttelse.

(Dagsordenens punkt 23).

Generalsekretærens foreløbige beretning blev uden udvalgsbehandling forelagt plenarforsamlingen den 17. december 1959.

I beretningen udstikker generalsekretæren linjerne for den videre undersøgelse af spørgsmålet om afholdelse af fremtidige konferencer under FNs auspicer om atomenergiens fredelige udnyttelse. Undersekretær dr. Ralph Bunche fremsatte på generalsekretærens vegne nogle supplerende bemærkninger til beretningen.

Beretningen gav ikke anledning til nogen reaktion fra plenarforsamlingen, som uden debat tog den og de nævnte supplerende bemærkninger dertil til efterretning.

16. Beretning fra Den internationale Atomenergi-Organisation.

(Dagsordenens punkt 14).

Beretningen fra Den internationale Atomenergi-Organisation for tiden 1. juli 1958-30. juni 1959 blev forelagt plenarforsamlingen den 3. november 1959 af Atomenergi-Organisationens generaldirektør, Sterling Cole.

Beretningen blev samme dag enstemmigt taget til efterretning af plenarforsamlingen.

17. Prøvelse af fuldmagter.

(Dagsordenens punkt 3).

Det særlige udvalg til prøvelse af de delegeredes fuldmagter fik følgende sammensætning: Afghanistan, Australien, Ecuador, Frankrig, Honduras, Italien, Pakistan, Sovjetunionen og De Forenede Stater.

Sovjetunionens repræsentant fremsatte på udvalgets møde den 9. december 1959 forslag om, at fuldmagterne for Republikken Kinas repræsentanter ikke skulle anerkendes som gyldige. Udvalgets formand erklærede, at dette forslag lå uden for forretningsordenen, idet 14. plenarforsamling den 22. september 1959 havde truffet afgørelse i dette spørgsmål. Formandens beslutning godkendtes af udvalget med 7 stemmer for og 2 imod.

I lighed med de foregående år fremsatte USAs repræsentant forslag om, at udvalget ikke skulle tage nogen beslutning for så vidt angår de ungarske delegeredes fuldmagter, hvilket forslag udvalget tiltrådte med 7 stemmer mod 2.

Plenarforsamlingen godkendte den 10. december 1959 udvalgets beretning med 72 stemmer for, 1 imod (Ungarn), medens 1 land undlod at stemme.

18. Tibetspørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 73).

På foranledning af Irland og Føderationen Malaya tog 14. plenarforsamling spørgsmålet om Tibet på dagsordenen og besluttede at debattere det uden forudgående udvalgsbehandling.

Debatten strakte sig over to dage og drejede sig dels om forholdene i Tibet og dels om dette lands status.

Med henvisning til udtalelser af Dalai Lama'en og den internationale juristkommission fremhævede en række lande, at tibetanerne blev angrebet på liv, frihed og sikkerhed.

Dette benægtedes af en række østlande, som bestred den nævnte kommissions rapport og fremhævede, at Folkerepublikken Kina var i færd med at indføre sociale og økonomiske forbedringer for en bondebefolkning, som hævdedes at leve i slaveri i et feudalt samfund.

Østlandene hævdede videre, at vedtagelse af en resolution om Tibet i De Forenede